

OCCASIO
SCRIBENDI.

CAPVT I.

Am ardua omnium
scientiarum perfe-
cta cognitio est, vt
prius tota hominis
vita deficiat, quam
vel vnius disciplinae

*Tantum
scit homo
quantum
ipsi operan-
do mente
ae manu
certè inno-
tuit.*

radicalem rationem, quæ disputa-
bilis non foret ex libris tantum
cartaceis in vestigare queamus.
Socrates cum omnes fermè disci-
plinas sic perscrutatus esset, tunc
primum ab oraculo sapientissi-
mus omnium iudicatus est, cum se
nihil scire palam fateretur: quod
mihi videtur Ecclesiastes confir-
mare *Cap. 8. V. 17. Intellexi inquit:
quod omnium operum Dei nullam
possit homo inuenire rationem
eorum, quæ fiunt sub Sole: & quan-
to plus laborauerit ad queren-
dum, tanto minus inueniat etiam-
si dixerit sapiens se nosce, non pote-
rit reperire.* Hanc sciendi difficul-
tatem cognouit etiam diuinus
Hippocrates *in Epist. in nostra
medicina*, vt eam veritus non sit

*Non sunt
tamen rej-
ciendi.*

2 TACHENII

Democrito per literas ingenuè
 confiteri: *Neque enim quantum-
 vis inquit iam senex ad artis me-
 dica summam perueni*. Et idem
 I. Aphor. I. *vitam nimis breuē* pro
 vnica saltem scientia ex funda-
 mento addiscenda agnouit. Hinc
 motus est lib. I. *de diæta* vt hono-
 rari atque laudari iusserit omnes,
*qui inuestigare conati sint sapientis
 Nature opera*, additque, *quod im-
 merito vllus aliquis ipsorum repre-
 hendatur, propterea quod hæc in-
 uenire non potuerit*. Aliter sentit
 scriptor, qui Augustanam Phar-
 macopœam reformare seminat;
 hic liber excusus est Goudæ, apud
 Guilielmum Vorhouen. Anno
 Domini 1657 Huius libri occasio-
 ne elapsis diebus, amicus meus spe-
 ctatissimus, Ioannes De Lanou bi-
 bliopola celeberrimus vrbis petijt
 à me, vtrum operæ pretium iudi-
 carem, vt hic prælo subijceretur?
 &c. Ego quidem titulum audiue-
 ram, at scriptum hæctenus non vi-
 deram, otij enim tanti non fuit, vt
 in similibus tempus fallerem, hac
 occasione inquam, inccisiuis horis,
 dictum volumem non sine admi-
 ratione euolui, & in hoc prauam
 illam notaui consuetudinem qui-
 busdam admodum familiarem, &

con-

HIPPOCRATES. 3

contra Hippocratis decretum, vt quicquid probè quisquam magno labore, & studio inuenerit, posteritati & publico bono scriptis tradiderit, illud statim non quidem ratione & experientia, sed monstrosis calumnijs & conuitijs apud ignarum vulgus traducant, lacerent & vilipendant, vt famam aliquam (Heroftrato similes) ex alieni nominis ruina aucupari possint. His vestigijs incedit etiam Reformator Augustanæ Pharmacopææ, qui non solum in veteres, sed etiam in modernos Hippocratis & Galeni sequaces ita debachatur, vt nullum ferè conuictum excogitari possit, quo hos non aspergat: Cui cum olim perficiendi modum viperini satis sub metaphora porrexissem (apertè negassem) nunc pro furo proclamat, imò *impostura impedire, ne publici iuris fiat.* Pharm. fol. 487. De quo ingenuæ fateor scribam veritatem dicere, quicquid enim olim medicos laboris amantes illustres reddidit, illud ipsum impostores dolosè adulterant. Hos timuit meus Hippocrates, ea de causa medicamentum antipestilentiale, quo senex sibi honores acquisiuit, subticuit, eo quod fæliciter, & securè cura-

Idem & nos respon- si loco expectamus.

4 TACHENII

uerat, vt testantur epistolæ .

Impostores timuit Paracelsus, qui insanabilia corporis contagia mirifica arte sustulit, vt sonat Epitaphium quod Salisburgi in Nosocomio apud San. Sebastianum lapidi insculptum spectatur .

Imposturam timuit nostris temporibus Lazarus Riuerius ea de causa Febrifugum sub metaphora edidit .

Sic prudentissimè abscondit Helmont liquorem, quem cum Paracelso Alcahest appellat, qui tamen ab impostoribus tutus non est, pro eo enim à Reformatore acetum substituitur *in app. 72.* Hinc malo meo edoctus, meique pædagogus factus animo reuolui sapius istud Eschen reuteri ad Gratarolum: *Leuiori iure scis Bononia latam sententiam, cum proditorum patria appellatum furca dignum proclamatum, qui primus filatorium* (est machina, qua sericum bombicinum fuis artificiosis in fila trahitur) *in Germania Tridenti scil: præparauit.*

Vnde non sine causa timui, ne præ torpore, & ignauia mea ad manus impostorum dimanaret, ideoque abscondi hæctenus, quod medicum nobilitat, & præcipue

HIPPOCRATES. §

puè ne dignus atque indignus eandem subirent fortem : importuna autem scribæ efflagitatio *phar. fol. 487.* effecit vt ex magno experimētorum & obseruationum mearum cumulo exciperim, quæ (vt adagio fertur) mihi canerem, inque mei ipsius vsum destinaram, ad publicam vtilitatem nunc protulerim, seruato tamen Hermetis præcepto lib. Radic. quod nimirum sapientia Authoris maior debeat esse suo libro. Pergo itaque gaudens quo me fata ineuitabilia vocant, huncque laborem assumo libentius; quo errantibus viam rectam demonstram, & in eandem si forte aberrauerint, reuocem, vt etiam qui antiquissimam Hippocraticam artem ex ignorantia hactenus persecuti, errores quandoque emendent, ac sapere incipiant; vt & qui eam exercent naturæ fundamentis firmatam intellexerint, vt ab impostorum, & sophistarum dolis, & fraudibus in futurum tuti sint. In hoc autem labore potius causæ veritatem, quam locutionis ornatum quæsiui, veritatis enim sermo, ait Euripides, simplex existit, nec interest in dicendis veris quali sermone vtamur, & ipse Cicero eloquentiam in Philosopho

*Soli illi
docent quæ
per causas
& princi-
pia certa
docent.*

*Arist:
in proæ-
mio meta-
phisc.*

*Iustam ad
causam,
tria verba
sufficiunt
ait pinda-
rus.*

non desiderat, multo minus Cel-
fuseam in medico, nam cum de
re agitur, inquit Plato, frustra ele-
gantiam aut ruditatem verborum
attendimus, saltem ut rebus, & do-
ctrinæ satisfiat. Nec in amœnas
disputationes, aut odiosas alterca-
tiones me diffundam, sed quicquid
sensibus occultius se obtulit, illud
vestibus denudabo, & veritatem
rerum plane nudam ante oculos
conspicientium exponam, ad eò ut
singulis omnino, & omnibus in-
notescat: hæc breuitatem optat, nec
disputat, id ego seruabo.

Huc ergò adeste veritatem si-
tientes, studiosi, vos admiranda &
iucunda vestris oculis aspicietis
manibusque tractabitis, quæ ab-
scissa, & occulta longè à sensibus
hactenus steterunt. Nunc ipsum opus
aggredior.

*Qui nimium properat serius
absoluit. Cap. 2.*

REformator incipit elato su-
percilio. Nunc ait phar. fol.
481. nos conuertimus ad exami-
nandum salem Theriacalem an-
tiquorum, cuius preparatio tam in-
fantilis & absurda est, ut nullibi
veterum simplicitas dilucidius at-
que

*Difficiles
aditus om-
nis impe-
tus habet.*

qu
po
sa
la
ca
rel
vo
ni
pre
rel
in
vi
qu
res
tis
im
fer
dic
pa
me
ne
ri
nic
pra
ter
tu
ne
tin
tu
tib
no